

Den evige forsigtighed
Kaj Munk - sidste digte 1944

De gamle, syge mænd blev ved at lalle
at bjerge liv og lemmer er det rigtige.
Selv ind i døden hørte vi dem ralle
”Aah, vær forsigtige! Aah, vær forsigtige!”.

Enhver, der prøved at få Fanen hejst ret
for Sandhed, Mod og Dåd, ham bad de flytte sig.
De ventede at få ungdommen begejstret
for dette høje mål: at hytte sig.

Den kur, de selv standhaftig praktisered
mod alskens Sot med virkelig Oprigtighed.
Og derfor er omsider de kreperet.
Af hvad? Selvfølgelig just af Forsigtighed.